

3 Φεβρουαρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΝΕΛΑΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 404/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Άρθρο 34 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν.1/90) — Δεν απαιτούνται αιτιολογημένες συστάσεις για τις θέσεις αυτές.

5

Ο περί Σχολής Τυφλών Άγιος Βαρνάβας (Μεταβίβασις) Νόμος, Κεφ.168 — Σκοπός του — Δεν δημιουργεί αυτόνομη σχολή — Το προσωπικό της σχολής ανήκει στη Δημόσια Υπηρεσία — Κατά συνέπεια οι διορισμοί και προαγωγές γίνονται από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

10

Προσβάλλοντας την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Διευθυντή Σχολής Τυφλών, ο αιτητής πρόβαλε δύο κυρίως ισχυρισμούς:

(α) Η σύσταση του Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς την Ε.Δ.Υ. δεν ήταν αιτιολογημένη, 15

(β) Ο Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας δεν μπορούσε να προβεί σε συστάσεις εφόσον σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Σχολής Τυφλών Άγιος Βαρνάβας (Μεταβίβασις) Νόμου Κεφ.168, η Σχολή ήταν αυτόνομη. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25

(1) Όταν δεν γίνεται στο Νόμο πρόνοια για αιτιολογημένη σύσταση,

ο Προϊστάμενος του Τμήματος δε χρειάζεται να δικαιολογήσει τη σύστασή του. Οι διαφορετικές δε διατάξεις των Άρθρων 34 και 35 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν.1/90) δεν είναι, τυχαίες. Το Άρθρο 35 καλύπτει την περίπτωση προαγωγής μόνον, όπου 5 όλοι οι υποψήφιοι είναι δημόσιοι λειτουργοί και οι Προϊστάμενοι των Τμημάτων είτε έχουν προσωπική γνώση ή παίρνουν πληροφορίες αναφορικά με την εν γένει απόδοση των υποψηφίων, οι οποίοι, ως εκ της δημοσιοϋπαλληλικής ιδιότητάς των, βρίσκονται στην ίδια μοίρα αξιολόγησης. Αυτό όμως δεν συμβαίνει αναφορικά με τις θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπου οι 10 υποψήφιοι μπορεί να μην είναι μέλη της δημόσιας υπηρεσίας και επομένως άγνωστοι στον Προϊστάμενο του Τμήματος. Η σύστασή του περιορίζεται τότε στην εντύπωση που σχηματίζει από την προφορική εξέταση των υποψηφίων.

15 (2) Ο Νόμος (Κεφ. 168) δεν δημιουργεί αυτόνομη σχολή. Ένας, και μοναδικός, είναι ο σκοπός του. Ο τεματισμός του εμπιστευματος, που υπήρχε από το 1932 για την ίδρυση της Σχολής, και μεταβίβασης της διοίκησης και ελέγχου της στον Κυβερνήτη της Κύπρου, τώρα του Υπουργικού Συμβουλίου. Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει Διοικητικό Συμβούλιο για να διευθίνει και ελέγχει τη Σχολή. Ο Νόμος δεν προβλέπει τίποτε άλλο. Ο Διευθυντής, 20 οι δάσκαλοι και το υπόλοιπο προσωπικό της Σχολής με τους περί Προϋπολογισμού Νόμους της Δημοκρατίας, ανήκουν στη Δημόσια Υπηρεσία. Οι διορισμοί, προαγωγές του κ.λ.π. κατά συνέπεια γίνονται νόμιμα από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, σύμφωνα με τον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο (Ν. 1/90).

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη μόνιμη θέση 35 Διευθυντή Σχολής Τυφλών αντί του αιτητή.

Ο αιτητής παρουσιάσθηκε αυτοπροσώπως.

40 *Τ. Πολυχρονίδου*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α.Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της ΕΔΥ, που εδημοσιεύθη στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 19.2.93, με την οποία προήχθη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη μόνιμη θέση Διευθυντή Σχολής Τυφλών. Ο ίδιος, αφού σύνταξε την προσφυγή του και τις γραπτές αγορεύσεις, παρουσιαζόταν αυτοπροσώπως για να την υποστηρίξει. Πρέπει να πω ότι, κρίνοντας από το περιεχόμενο των γραπτών του αγορεύσεων, είναι άτομο με γνώσεις πάνω στο ζήτημα που προώθησε στο Δικαστήριο. Ταυτόχρονα έδειξε ήθος και σεβασμό στη δικαστική διαδικασία γιατί δεν προέβαλε ακραίους ή υπερβολικούς ισχυρισμούς, σύνθηες φαινόμενο σε υποθέσεις αυτής της φύσεως. Δέχεται για παράδειγμα, και πολύ ορθά, πως δεν υπερέχει έκδηλα έναντι της διορισθείσης συναδέλφου του, γιατί από τους υπηρεσιακούς φακέλους αποδεικνύεται πως ισοβαθμούν, ενώ έχουν τα ίδια περίπου ακαδημαϊκά προσόντα. Αναφορικά με την αρχαιότητα η ενδιαφερομένη υπερέχει ελαφρά μετρώντας το στοιχείο αυτό από την προηγούμενη θέση, εφόσον στη θέση που υπηρετούσαν και οι δύο κατά το χρόνο της λήψης της απόφασης είχαν διορισθεί την ίδια ημερομηνία.

Δυο είναι τα σημεία στα οποία επικεντρώνεται η επιχειρηματολογία του αιτητή. Το ένα εγείρεται στη γραπτή του αγόρευση και το άλλο, για πρώτη φορά, στην απαντητική του. Γι' αυτό και δόθηκε στη δικηγόρο της Δημοκρατίας και του ενδιαφερομένου μέρους η ευκαιρία να σχολιάσουν το τελευταίο ζήτημα. Εισηγείται ο αιτητής πως η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί γιατί η σύσταση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας προς την ΕΔΥ, υπέρ της διορισθείσης δεν ήταν αιτιολογημένη. Η σχετική αναφορά στα πρακτικά έχει ως εξής:

“Επειδή πρόκειται για θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, ο Γενικός Διευθυντής σύστησε για προαγωγή την Κωνσταντίνου Κυριακή”

Νομίζω πως δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, μήτε και οι δικηγόροι της Δημοκρατίας και του ενδιαφερομένου προσώπου λένουν διαφορετικά, πως η σύσταση αυτή δεν περιέχει κανένα στοιχείο αιτιολόγησης. Η απάντηση όμως των τελευταίων στο επιχείρημα του αιτητή είναι πως τέτοια αιτιολόγηση δεν ήταν επιβεβλημένη γιατί δεν προβλέπεται ειδικά από το Νόμο. Εφόσον η επίδικη θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής ισχύουν οι σχετικές ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (1/90). Ειδικότερα το εδάφιο 9 του άρθρου προβλέπει:

34.-.....

5 (9) Στη συνέχεια η Επιτροπή, αφού λάβει δεόντως υπόψη της την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής, το περιεχόμενο όλων των αιτήσεων που υποβλήθηκαν, το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων όλων των υποψηφίων οι οποίοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι, τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος και την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, αν έγινε, προβαίνει στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου.”

10 Διαφορετικές είναι οι διατάξεις του άρθρου 35 που αφορούν στην περίπτωση προαγωγής μόνο, όπου το εδάφιο 4 κάμνει ρητή πρόνοια για “αιτιολογημένες” συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος.

15 Στην εξεταζόμενη περίπτωση δεν συνεστήθη Συμβουλευτική Επιτροπή, γιατί η επιδικη θέση, Προϊσταμένου Τμήματος, εξαιρείται από τις διατάξεις του άρθρου 32(1) του Νόμου.

20 Η νομολογία μας πάνω στο ζήτημα των αιτιολογημένων συστάσεων είναι τώρα ευθυγραμμισμένη. Όταν δεν γίνεται στο νόμο πρόνοια για αιτιολογημένη σύσταση, ο προϊστάμενος του Τμήματος δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει τη σύστασή του. Οι διαφορετικές δε διατάξεις των άρθρων 34 και 35 του Νόμου δεν είναι, κατά τη
25 γνώμη μου, τυχαίες. Το άρθρο 35 καλύπτει την περίπτωση προαγωγής μόνον, όπου όλοι οι υποψήφιοι είναι δημόσιοι λειτουργοί και οι Προϊστάμενοι των Τμημάτων είτε έχουν προσωπική γνώση ή παίρνουν πληροφορίες αναφορικά με την εν γένει απόδοση των υποψηφίων, οι οποίοι, ως εκ της δημοσιούπαλληλικής ιδιότητάς
30 των, βρίσκονται στην ίδια μοίρα αξιολόγησης. Αυτό όμως δεν συμβαίνει αναφορικά με τις θέσεις πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής, όπου οι υποψήφιοι μπορεί να μην είναι μέλη της δημόσιας υπηρεσίας και επομένως άγνωστοι στον Προϊστάμενο του Τμήματος. Η σύστασή του περιορίζεται τότε στην εντύπωση
35 που σχηματίζει από την προφορική εξέταση των υποψηφίων.

40 Η Ε.Δ.Υ. υπέβαλε τους υποψηφίους σε τέτοια εξέταση, στην οποία παρευρισκόταν και ο Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας. Ο τελευταίος αξιολόγησε την διορισθείσα ως εξαιρετη ενώ τον αιτητή ως πολύ καλό. Η κρίση της Επιτροπής ήταν ελαφρώς διαφορετική. Θεώρησε την ενδιαφερομένη ως εξαιρετη και τον αιτητή πάρα πολύ καλό.

Με όλα τα πιο πάνω στοιχεία αποδεικνύεται πως ο αιτητής και

το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι ισόβαθμοι ως προς την αξία και προσόντα. Η διορισθείσα όμως είχε υπέρ της τη σύσταση του Διευθυντή και την καλύτερη απόδοση στη προφορική εξέταση. Η θέση είναι υψηλά στην ιεραρχία και γι' αυτό η Επιτροπή είχε ευρεία διακριτική ευχέρεια να επιλέξει τον καταλληλότερο υποψήφιο. 5
Δεν υπήρξε, κατά τη γνώμη μου, καμιά παρέκκλιση από το νόμο ή τις αρχές του δικαίου κατά την ενάσκηση των καθηκόντων της Ε.Δ.Υ.

Το άλλο νομικό σημείο που ήγειρε ο αιτητής για πρώτη φορά 10 στην απαντητική του αγόρευση, και που δεν καλύπτεται από τους νομικούς λόγους που διατυπώνονται στην αίτηση, είναι το εξής. Εισηγείται πως, σύμφωνα με τους Κανονισμούς που θεσπίστηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο της Σχολής Τυφλών, δυνάμει του άρθρου 4 (5) του περί Σχολής Τυφλών Αγίου Βαρνάβα (Μεταβίβασις) Νόμου, Κεφ. 168, το Συμβούλιο δύναται να προβαίνει σε συστάσεις για τους διορισμούς του Διευθυντή και του διδακτικού και μη προσωπικού της Σχολής (Κ11). Ο αιτητής λέγει πως η Σχολή Τυφλών "Άγιος Βαρνάβας" είναι αυτόνομη, εφόσον διέπεται 15 από τον πιο πάνω αναφερόμενο Νόμο και επομένως δεν υπάγεται στο Υπουργείο Παιδείας. Έτσι ο Διευθυντής επομένως του υπουργείου δεν μπορούσε να κάμει συστάσεις ως προς την επιλογή του Διευθυντή της Σχολής.

Η επιχειρηματολογία αυτή του αιτητή βρίσκεται σε αντίθεση με 25 τα γεγονότα που ο ίδιος παραθέτει στην προσφυγή, και που αφορούν στη σταδιοδρομία του, καθώς επίσης και στα όσα αναφέρει στην αρχική του αγόρευση, όπου δέχεται πως το 1964 μετεπλήρωσε, όπως ο ίδιος χαρακτηριστικά αναφέρει, από τη θέση του δημοδιδασκάλου, στην οποία υπηρετούσε από το 1958, στη Δημόσια Υπηρεσία. Διορίστηκε δάσκαλος στη Σχολή Τυφλών την 1.1.64 και προήχθη στη θέση ανώτερου δασκάλου στις 16.12.68. 30

Ανεξάρτητα όμως από αυτά ο παραπάνω μνημονευόμενος Νόμος δεν δημιουργεί αυτόνομη σχολή. Ένας, και μοναδικός, είναι ο σκοπός του. Ο τερματισμός του εμπιστεύματος, που υπήρχε από το 1932 για την ίδρυση της Σχολής, και μεταβίβασης της διοίκησης και ελέγχου της στον Κυβερνήτη της Κύπρου, τώρα του Υπουργικού Συμβουλίου. Το Υπουργικό Συμβούλιο διορίζει Διοικητικό Συμβούλιο για να διευθίνει και ελέγχει τη Σχολή. Ο Νόμος δεν 40 προβλέπει τίποτε άλλο. Ο Διευθυντής, οι δάσκαλοι και το υπόλοιπο προσωπικό της Σχολής με τους περί Προϋπολογισμού Νόμους της Δημοκρατίας ανήκουν στη Δημόσια Υπηρεσία. Οι διορισμοί, προαγωγές τους κ.λπ, κατά συνέπεια γίνονται νόμιμα από

την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, σύμφωνα με τον περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμο.

- 5 Ενόψει των λόγων που δίδω πιο πάνω, η προσφυγή απορρίπτεται, χωρίς να κάμνω όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.